

تعاون، سال بیستم، شماره ۲۰۲ و ۲۰۳، اردیبهشت و خرداد ۱۳۸۸

شناصایی فعالیتهای دولتی قابل واگذاری به بخش تعاون در استان خوزستان

دکتر مسعود بیژنی^۱، غلامرضا خادمی پور^۲

چکیده

سازماندهی ارگانهای مختلف در یک نظام باز و تعاملی امری اجتناب ناپذیر محسوب می شود. یکی از ابعاد بحث برانگیز این فرایند در کشورهای در حال توسعه تحت عنوان «کوچک کردن اندازه دولتها» بیشتر از سایر ابعاد آن مورد بحث و مجادله واقع شده است؛ زیرا نظر غالب بر آن است که واگذاری فعالیتهای بخش دولتی به مردم (خصوصی و تعاضی) موجب رشد اقتصادی و کارایی این امور در کشورها شده است. از سوی دیگر تجربیات موجود نشان می دهد که تعاضیها در این زمینه توانسته اند در سازماندهی و تجمیع نیروهای پراکنده، متفرق و به ظاهر اندک سهم عمده ای به خود اختصاص دهند. این پژوهش کاربردی - گذشته نگر، با هدف شناسایی و تفکیک فعالیتهای دولتی قابل واگذاری به بخش تعاون و همچنین تعیین تمایل آنها در استان خوزستان صورت گرفته

e-mail: bijanimasoud@gmail.com

۱. دکترای ترویج و آموزش کشاورزی

۲. عضو هیئت علمی گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین، اهواز

است. بر اساس اصول ۳ و ۲۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، وزارت‌خانه‌ها، مؤسسه‌ت‌های دولتی می‌توانند مطابق مقررات و ضوابط ماده ۸۸ (تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت) اقدام به کاهش تصدی دولت کنند. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که اکثر ارگانها مایلند فعالیتهای خدماتی و عمومی خود را به بخش تعاون واگذار نمایند و فعالیتهای تخصصی خاص خود (حکمیتی) را رأساً اداره نمایند و در مواردی با واگذاری فعالیتها به صورت اشتراکی موافق هستند.

کلید واژه‌ها :

کوچک‌سازی دولت، خصوصی‌سازی، بخش تعاون، استان خوزستان

مقدمه

بزرگ‌بودن دولت موجب افزایش هزینه، کاهش کارایی فعالیتها، گسترش فساد اداری و رانت خواری می‌شود که مغایر با اصل اساسی آزادی و مشارکت مردم در اداره امور کشور می‌باشد. برای مثال در کشورهای آفریقایی غنا و اوگاندا و کشور صنعتی انگلستان در سالهای اخیر، برای کوچک‌سازی و کاهش هزینه‌های دولتها، تعداد قابل ملاحظه‌ای از کارکنان را کاهش داده‌اند. هر سه کشور از آثار اجتماعی کاهش هزینه‌ها از طریق کاهش تعداد کارکنان بیناک بودند. مسئولان آفریقای جنوبی برای دستیابی به شاخصهای کوچک‌سازی خواستار انجام تحقیقی شدند و بر اساس یافته‌های آن تحقیق دریافتند که پیش‌بینی هزینه‌های کوچک‌سازی، مدیریت کارکنان از منظر بودجه‌ای و تدارک چترهای حمایتی برای بیمه‌شدن گان ضروری است.

تجربه بسیاری از کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه نشان داده که واگذاری فعالیتهای بخش دولتی به مردم (بخش خصوصی و تعاونی) موجب رشد اقتصادی و کارایی انجام این امور در کشورها شده است. به همین دلیل در ایران نیز طی برنامه‌های اول تا چهارم

توسعه اصل کوچک کردن یا منطقی کردن اندازه دولت در قالب لایه ها و طرحهای قانونی مطرح گردیده است.

تعاون و همکاری برای انجام سهولت و مطلوبتر مقاصد مشترک از گذشته تا کنون کم و بیش در تمام جوامع انسانی معمول بوده و نقش ارزندهای در بهبود و توسعه مناسبات انسانی داشته است. امروزه تعاون اهرم مناسبی برای توسعه اقتصادی و اجتماعی به شمار می‌آید که می‌تواند در بهره وری بهینه از شرایط زندگی، کار، تولید، افزایش درآمد و وضعیت اجتماعی جامعه مؤثر باشد (ابراهیم زاده، ۱۳۷۳).

در تعاریف شرکت تعاونی آمده است: "شرکتی است که از مشارکت داوطلبانه اشخاص با نیازهای مشترک تشکیل شده که واگذاری بخشی از فعالیتهای دولتی به آنها رشد اقتصادی و کارایی در پی داشته باشد" (امینی، ۱۳۷۲).

تعاون، اصلی اعتقادی و شیوه‌ای است که به عدالت اجتماعی نزدیک است و افزایش مشارکت استانها را موجب می‌شود و به رفع مشکلات اقتصادی و اجتماعی توجه خاص دارد. در تعاونیها حداکثر نمودن سود تنها ملاک عمل نیست بلکه اقتصاد در خدمت اهداف والای انسانی قرار می‌گیرد (بی‌نام، ۱۳۷۰).

اهمیت شرکتهای تعاونی به عنوان وسیله و ابزار سیاست توسعه، از آن جهت در خور توجه است که نهضت تعاونی به صورت جامع نه تنها در بهبود اوضاع اقتصادی کشورهای رو به رشد مؤثر است بلکه در وضعیت سیاسی، اجتماعی و فرهنگی این کشورها نیز اثر گذار می‌باشد. اندیشه، زمینه‌های فرهنگی، جنبشها و نهادهای تعاون سنگ بنایی است که پراکندگی را "به جمعیت" و "همکاری" را به "رقابت سالم" بدل می‌نماید (برچال، ۱۳۷۹).

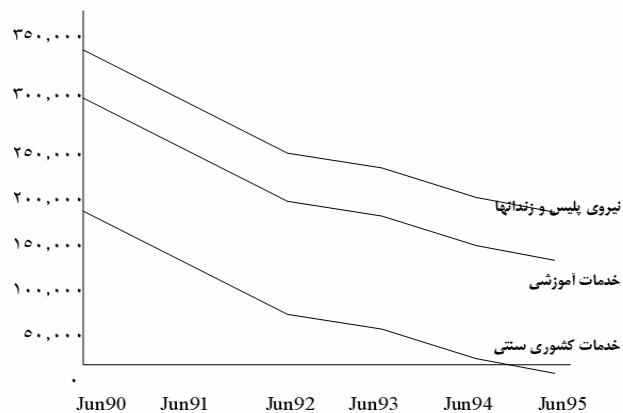
امروزه تعاونیها در تمامی عرصه‌های کار و تولید و بهره وری بهینه از شرایط زندگی حضور فعال دارند. واگذاری فعالیتهای بخش دولتی به بخش تعاون فرستی برای انجام وظیفه اساسی دولت یعنی ایجاد زمینه‌ها و فرآهم نمودن شرایط و امکانات لازم برای گسترش تعاون و تعاونیهاست.

از این رو پژوهش حاضر در راستای کاهش احتمال واگذاری نامناسب فعالیتها به بخش غیر دولتی و شناسایی فعالیتهای قابل واگذاری بخش دولتی به بخش تعاون در استان خوزستان انجام شده که یافته‌های آن گویای دیدگاه دستگاههای اجرایی و نوع فعالیتهای قابل واگذاری می‌باشد.

چند تجربه جهانی

پیشینه تحقیق حاکمی از آن است که کشورهای بی شماری در راستای کاهش تصدیگری برنامه ریزی و اقدام نموده اند که از جمله آنها می‌توان به اوگاندا و انگلستان اشاره نمود که در اوائل سالانه ۱۴۰۰۰ نفر (نزدیک به ده درصد) در حدود ۱۰۰۰ نفر در هرسال از تعداد کارکنان دولتی کاسته شده است. با این حال برخلاف تصور عموم، کاهشها با کمترین میزان فشار همراه بوده و این کوچک سازی به طرق مختلف از قبیل حذف "کارکنان سایه" و "اعمال قوانین بازنشستگی" صورت گرفته است (Civil Service Reform, 1997).

اندازه خدمات کشوری مرکزی

تغییرات کارکنان در اوگاندا

نتایج تحقیقات انجام شده در این کشورها نشان می‌دهد که کاهش قابل توجه تعداد کارکنان بدون توصل به اخراججهای اجرایی انجام پذیر است. در این تحقیقات با مقامات مرتبط و کارمندان نهادهای مختلف ملاقاتهایی صورت گرفته است. برای مثال در غنا کارمندان دفتر

نخست وزیری و وزارت دارایی و مسئولان اتحادیه بازرگانی و در انگلستان کارکنان دفتر هیئت دولت و مسئولان ادارات دولتی، خدمات بهداشتی و مقامات محلی مورد مشورت قرار گرفته اند. در اوگاندا نشستها بیشتر با کارمندان وزارت خدمات عمومی و وزارت دارایی و یک اتحادیه بازرگانی بوده است. درنتیجه مضرات احتمالی کوچک سازی کمتر از آن چه بیم آن می رفت بود جز در مواردی که حق سنت پرداختی ناچیز و برای حمایت رفاهی از بیکارشدگان پیش بینی لازم صورت نگرفته بود (همان منبع).

تجربه انگلستان نشان داد که علی رغم کاهش تعداد کارمندان، کل هزینه های پرسنلی افزایش یافت؛ چون کارمندان نظام اداری به مؤسسات دیگر انتقال یافتند و جایگزینی نیروی انسانی به صورت مشاور انجام شد. به تعبیری هزینه های پرسنلی در بودجه های غیر پرسنلی پنهان گردید (همان منبع).

کاهش تعداد کارکنان با هدف کاهش هزینه ها معمولاً در کوتاه مدت بسیار پر هزینه است، اما در غنا در سال پنجم اجرای برنامه کوچک سازی، نشانه هایی از سوددهی این پروژه آشکار شد. مسئولان برخی کشورهای آفریقایی برای دستیابی به شاخصهای کوچک سازی مطلوب تحقیقی انجام داده اند که نتایج آن به شرح زیر بوده است:

- تجزیه و تحلیل هزینه های کوچک سازی (بر حسب میزان حقوق سنت های خدمت) و منافع آن (کاهش تعداد حقوق بگیران) باید از قبل صورت بگیرد.

- دولتها باید احتمال ظهور پدیده "جایگزینی نیروی انسانی" را در نظر بگیرند و مدیریت پرسنل را از منظر بودجه های و نه از دید تعداد به انجام رسانند.

- دولتها باید آثار ناشی از کاهش کارمندان را بر مقوله بیکاری پیش بینی کنند و از سوی دیگر امکان باز آموزی، مشاوره، پرداخت وام و دیگر چترهای حمایتی را تدارک بینند (جانسون، ۱۳۷۹).

زمینه‌های قانونی در ایران

در اجرای وظایف اجتماعی دولت به ویژه تکالیف مذکور در اصول ۲۹ و ۳۰ قانون

اساسی جمهوری اسلامی ایران، به منظور منطقی نمودن حجم و اندازه دولت و کاهش تدریجی اعتبارات هزینه‌ای و بهبود ارائه خدمات به مردم و جلب مشارکت بخش غیر دولتی و توسعه اشتغال و صرف بودجه و درآمدهای عمومی، تصمیم به کاهش حجم تصدیهای دولت گرفته شده است (برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، ۱۳۸۵).

در این راستا ایران نیز با رعایت اصل سوم، بیست و نهم و سی ام قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و مصالح عامه، وزارت‌خانه‌ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی عهده دار ارائه خدمات اجتماعی، فرهنگی، رفاهی مجازند برای توسعه کمی و کیفی خدمات خود و کاهش حجم تصدیهای دولت به شرح مقررات و ضوابط ماده ۸۸ تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (جدول ۱) اقدام نمایند (قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۵).

دستگاههایی مشمول این امرند که به فعالیتها بی ازقیل آموزش فنی و حرفه‌ای، آموزش عمومی، تربیت بدنی، درمان، توانبخشی، نگهداری از سالمدان، معلولان و کودکان بی سرپرست، کتابخانه‌های عمومی، مراکز فرهنگی و هنری، خدمات شهری و روستایی، ایرانگردی و جهانگردی اشتغال دارند (مجموعه قوانین و مقررات بخش تعاون اقتصاد جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۵).

در ماده (۲) آیین نامه اجرایی ماده ۸۸ تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۱۳۸۰ – که به پیشنهاد شماره ۱۰۱/۸۶۴۳۲ مورخ ۸۱/۵/۱۲ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور در جلسه ۸۱/۶/۲۴ هیئت وزیران به تصویب رسید – به شرح زیر تصریح شده است :

«دستگاههای واگذار کننده موظف اند از تاریخ تصویب این آیین نامه تمام یا قسمتی از خدمات خود، از قبیل آموزش‌های عمومی، آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، خانه‌های بهداشت، پایگاههای بهداشت شهری، مراکز بهداشت شهرستان و استان، مراکز مشاوره، درمان و بازپروری معتادان و حرفه‌آموزی مددجویان و مراکز توانبخشی روزانه، کتابخانه‌های عمومی شهری و روستایی، سالن‌های سینما و تئاتر، نمایشگاههای فرهنگی و هنری، اداره اماکن و محوطه‌های تاریخی و اماکن ورزشی، مراکز تکثیر و تولید آبزیان، نگهداری و مرمت راههای روستایی، نگهداری شبکه‌های آب و فاضلاب روستایی، تأمین و توزیع نهاده‌های کشاورزی، دفع آفات نباتی و ارائه خدمات ترویجی، اجرای برنامه‌های آموزشی، اداره اقامات‌گاهها، مهمنسراها و اماکن تفریحی و درمانی و واکسیناسیون دام را به بخش غیردولتی واگذار نمایند.

تبصره: در صورتی که مناطق خاص و در مقاطع زمانی خاص امکان واگذاری خدمات فوق از طریق روش‌های سه‌گانه میسر نباشد، دستگاههای دولتی می‌توانند برای مدت مشخصی کماکان انجام خدمات مذبور را بر عهده بگیرند. در این صورت پیشنهاد دستگاه باید به تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور برسد و در مورد واحدهای استانی پیشنهاد دستگاه به تأیید شورای برنامه‌ریزی و تأیید استان برسد» (آیین نامه اجرایی ماده ۸۸، ۱۳۸۱).

با استناد به تبصره ۱ بند ب ماده ۸۸ تنظیم بخشی از مقررات دولت یکی از موارد، واگذار کردن فعالیتهای دستگاههای اجرایی (بخش دولتی) به بخش تعاون در چارچوب مقررات بودجه سالانه دولت می‌باشد.

جدول ۱. مقررات و ضوابط ماده ۸۸ تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت

ردیف	شرح
الف	<p>اشخاص حقیقی و حقوقی غیر دولتی که متقاضی ارائه خدمات بر اساس مفاد این ماده می‌باشد می‌باید صلاحیت‌های فنی و اخلاقی لازم و پروانه فعالیت از مراجع قانونی ذیربطری داشته باشند.</p>
ب	<p>ارائه خدمات موضوع این ماده توسط بخش غیردولتی به سه روش خرید خدمات از بخش غیردولتی، مشارکت با بخش غیردولتی و اگذاری مدیریت بخش غیردولتی انجام می‌شود.</p>
ج	<p>دستگاه‌های اجرایی مشمول این ماده برای توسعه کمی خدمات خود با استفاده از ظرفیت‌های موجود در بخش غیردولتی (موضوع بند الف) و با پرداخت هزینه سرانه خدمات، نسبت به خرید خدمات و ارائه آن به مردم طبق شرایط دولتی اقدام نمایند.</p> <p>* تبصره: برای ایجاد و توسعه این گونه واحدها، دولت موظف است حمایت‌های لازم از قبیل و اگذاری زمین، ارائه خدمات زیربنایی و استفاده از تسهیلات و جووه ارائه شده طبق ضوابط و به میزانی که در قوانین بودجه سنواتی پیش‌بینی می‌گردد اقدام نماید.</p>
د	<p>در اجرای بند (ب) ماده ۶۴ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، دستگاه‌های مشمول این ماده مجاز ند مرآکر و واحدهای خدماتی، اجتماعی و رفاهی موجود و یا نیمه تمام خود را به صورت اجاره به اشخاص حقیقی و حقوقی موضوع بند (الف) و اگذار نمایند.</p> <p>* تبصره (۱): در اجرای این بند رعایت اولویت‌های زیر مشروط به رعایت بند (الف) الزامی است.</p> <ul style="list-style-type: none"> - نهادهای عمومی غیردولتی نظیر شهرداری‌ها و دهیاری‌ها - مؤسسات عام‌المنفعه که بر اساس مجوزهای قانونی تشکیل شده و یا می‌شود. - نهادهای متشكّل از کارکنان دستگاه و اگذار کننده مشروط بر قطع رابطه استخدامی آنها با دستگاه دولتی - سایر اشخاص حقیقی و حقوقی <p>* تبصره (۲): و اگذاری بناها و اموال دولتی که از نفایس ملی می‌باشد مشمول این بند نمی‌باشند.</p> <p>* تبصره (۳): تغییر کاربری مرآکر و واحدهایی که و اگذار می‌شوند منع می‌باشد. در موارد استثنایی با ذکر دلایل موجه و پس از دریافت مابه التفاوت ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری به نفع دولت با پیشنهاد بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذیربطری و تصویب هیأت وزیران بلامانع است.</p> <p>تبصره (۴): تعیین میزان اجاره و قیمت گذاری کلیه اموال منقول و غیرمنقول در واحدهای مشمول این بند بالحاظ نمودن کاربری آنها بر اساس متوسط نظر سه نفر کارشناس رسمی دادگستری صورت می‌گیرد.</p> <p>تبصره (۵): اجرای این بند از طریق انتشار آگهی در روزنامه‌های کثیرالانتشار برای اطلاع عموم از شرایط دستگاه‌های اجرایی انجام خواهد شد.</p>

ادامه جدول ۱

<p>دستگاههای مشمول این ماده می‌توانند بر اساس قرارداد منعقده با نهادهای عمومی غیردولتی، مؤسسات عمومی عام‌المنفعه، تعاونی‌هایی که از پرستل منفك شده از دستگاه اجرایی تشکیل شده است و واحد شرایط مذکور در بند (الف) می‌باشند، مدیریت واحدهای خود را با حفظ مالکیت دولت بر اموال منقول و غیرمنقول به آنها واگذار نمایند. در این صورت، این واحدها بر اساس ضوابط حاکم بر واحد طرف قرارداد اداره خواهند شد.</p> <p>تبصره (۱): مسئولیت حفظ و حراست و تعمیر و نگهداری اموال دولت بر عهده طرف قرارداد می‌باشد.</p> <p>تبصره (۲): این گونه واحدها موظف‌اند با دریافت سرانه متناسب که از دستگاههای اجرایی ذیربسط دریافت می‌نمایند بر اساس تعریفهای مصوب توسط مراجع ذیربسط بر اساس بند (ز) این ماده خدمت نمایند.</p> <p>تبصره (۳): طرف قرارداد موظف است ضمن حفظ کاربری واحد مربوطه در صورت تقاضای کارکنان برای ادامه خدمت در آن واحدها حداقل ۵۰ درصد از کارکنان شاغل را به عنوان مأمور پذیرد و حقوق و مزایای آنها را طبق احکام رسمی پرداخت نماید. بقیه کارکنان در سایر واحدهای دستگاه ذیربسط اشتغال خواهند یافت.</p>	ه
<p>تعیین سیاست‌های اجرایی، استانداردها، اعمال نظارت حاکمیت دولت بر این گونه واحدها با رعایت قوانین مربوطه توسط بالاترین مقام دستگاه ذیربسط انجام خواهد شد.</p>	و
<p>تعزیه ارائه خدمات توسط بخش‌های غیردولتی یاد شده مطابق ضوابط قانونی مربوط تعیین می‌گردد و در مواردی که ضابطه قانونی مشخص وجود ندارد با پیشنهاد وزیر و یا بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذیربسط به تصویب شورای اقتصاد خواهد رسید.</p>	ز
<p>دولت موظف است به منظور کاهش هزینه‌های جاری و حجم تصدی‌های دولت برنامه اجرایی این ماده را حسب وظایف موجود شامل هدف‌های کمی و میزان صرفه‌جویی در هزینه‌های دولتی و میزان اعتبار مربوط برای پرداخت یارانه‌ها به بخش غیردولتی را همه ساله در لواح بودجه سواتی منظور نماید.</p>	ح
<p>کلیه درآمدهای دستگاههای دولتی حاصل از این ماده به حساب خزانه‌داری کل واریز می‌گردد.</p>	ط
<p>آین نامه اجرایی این ماده حداقل طرف مدت سه ماه توسط سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و با همکاری دستگاههای ذیربسط به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.</p>	ی

ماخذ: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ۱۳۸۱

اهداف و روش پژوهش

هدف کلی این تحقیق، تعیین فعالیتهای دولتی قابل واگذاری به بخش تعاون در استان خوزستان است. این هدف کلی در محورهای زیر قابل تبیین است:

۱. تشریح و تبیین مبانی نظری اصل اساسی تعاون در اقتصاد

۲. شناسایی و تفکیک فعالیتهای دولتی قابل واگذاری به بخش تعاون

۳. بیان توصیفی تمایل دستگاههای اجرایی به واگذاری فعالیتها به بخش تعاون

۴. بررسی و مقایسه تمایل دستگاههای اجرایی به واگذاری فعالیتها به بخش تعاون

تحقیق حاضر به لحاظ زمانی "گذشته نگر" و از نظر کنترل متغیرها "پیشین پژوهی"

محسوب می شود. جامعه آماری شامل دست اندر کاران دستگاههای اجرایی مشمول قانون

واگذاری بخشی از فعالیتهای دولتی به بخش تعاون در استان خوزستان است. با توجه به فراوانی

تعداد دستگاههای اجرایی واجد شرایط و با نظر مستolan سازمان تعاون استان خوزستان، یازده

واحد اجرایی زیر برای اجرای پژوهش در نظر گرفته شدند و نمونه مورد نظر به روش خوشای

از دستگاههای مزبور، به شرح زیر انتخاب گردید:

۱. اداره کل آموزش و پرورش

۲. اداره کل بهداشت و درمان

۳. اداره کل تربیت بدنی

۴. اداره کل حفاظت محیط زیست

۵. اداره کل صنایع و معادن

۶. اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی

در این تحقیق از تکنیک پرسشنامه استفاده شد. در این باره پژوهشگر از طریق مصاحبه

حضوری و مکاتبه ای با استفاده از سؤال های باز و بسته و در چارچوب نمونه های انتخابی از

جامعه آماری به گردآوری اطلاعات مورد نیاز پرداخت. همچنین فعالیتهای قابل واگذاری به

بخش تعاون نیز به فعالیتهای خدماتی، آموزشی و پژوهشی، امور مرتبط با بهسازی فعالیتهای

اجرایی سازمان، امور مرتبط با فعالیتهای اجرایی ویژه هر سازمان تفکیک شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

میانگین سنی پاسخ دهنده‌گان به پرسشنامه در دستگاههای مورد بررسی ۴۶/۶۴ سال و میانگین ساقه شغلی آنها ۱۷/۴۵ سال با بیشینه ساقه کاری ۲۶ سال و کمینه ۱۲ سال است. از جمعبندی نظرات پاسخ دهنده‌گان نتایجی به شرح جدول ۲ به دست آمد. نتایج حاکی از فراهم بودن بستر واگذاری برخی خدمات عمومی، فرهنگی و... به بخش تعاون می‌باشد.

نتایج پژوهش حاضر حاکی از آن است که اکثر سازمانهای اجرایی مورد بررسی تمایل دارند فعالیتهای خدماتی و عمومی خود را به بخش تعاون واگذار نمایند، اما در مورد فعالیتهای تخصصی خاص خود (حاکمیتی) تمایلی به واگذاری ندارند و ترجیح می‌دهند به طور مستقل عمل کنند. این سازمانها در بخش خدماتی با واگذاری فعالیتهای بازاریابی محصولات و تجهیزات تولیدی و خرید و فروش محصولات موافق نیستند. در واقع فعالیتهای مورد اشاره از جمله مواردی است که به طور مستقیم با میزان موفقیت یا عدم موفقیت سازمانها مرتبط می‌باشد و در نتیجه، تمایل و اصرار به اداره آنها توسط سازمان متولی غیرمنطقی به نظر نمی‌رسد. از آنجا که آموزش نیز از جمله فعالیتهای مرتبط با سازمان تلقی می‌شود، دوره‌های آموزشی تخصصی و یا امور تحقیقاتی - که دارای منشا ذاتی و ماهیت درون سازمان می‌باشد - به سایر بخشها واگذار نمی‌شود.

برای آموزش‌های ضمن خدمت به کارکنان نیز تخصص و مهارت‌هایی آموزش داده می‌شوند که با فعالیتهای درونی و تخصصی هر سازمان ساختی بیشتری داشته باشند. در نتیجه واگذاری تمام این فعالیتها به بخش تعاون منطقی به نظر نمی‌رسد. شاهد دیگری بر این مدعای جایز ندانستن واگذاری ارزیابی و توجیه فنی و مشاوره در طرحهای تحقیقاتی به بخش بیرونی است. توجیه مسئولان ذیربسط در این زمینه علاوه بر تخصصی بودن ، احتمال بزرگ نمایی و یا کوچک نمایی و وقوع پاره‌ای اشتباهات در برخی از طرحهای است.

این درحالی است که واگذاری مطالعات زیست محیطی و برگزاری کلاس‌های آشنایی با فناوری اطلاعات را مناسب واگذاری به بخش تعاون می‌دانند. گفتنی است که ۳۶/۴ درصد

از پاسخ دهنده‌گان به علت مرتبط نبودن محور کاری با این موضوع اظهار نظر نکرده‌اند. در مورد اجرای طرحهای تحقیقاتی نیز به علت محدودیت امکانات از قبیل نیروی انسانی، زمان و بودجه، تمایل به واگذاری این فعالیت به بخش تعاون وجود دارد.

در زمینه "بهسازی فعالیتهای اجرایی" نیز دیدگاه واگذاری فعالیتهای عمومی حاکم است. بنابراین، با واگذاری فعالیت نگهداری و خدمات شبکه داخلی به بخش تعاون مخالفتی وجود ندارد؛ اما از واگذاری اتوماسیون اداری سازمان و خدمات اینترنتی و سایت امتناع می‌شود.

از بین یازده سازمان مورد بررسی، اداره کل بهداشت و درمان با واگذاری فعالیتها به بخش تعاون مخالف بوده است و سازمانهای بهزیستی و توانبخشی، اداره کل مسکن و شهرسازی، شهرداری و اداره کل حفاظت محیط زیست به فعالیت اشتراکی عقیده داشته‌اند.

از آنجا که ماهیت تعاونی بر پایه عدم وابستگی است، وظیفه اساسی دولتهای کشورهای در حال توسعه نیز فقط در ایجاد بستر مناسب فعالیت برای تعاونیهای است. بی‌گمان تعاونیهای ایران نیز از این قاعده مستثنی نیستند و به حمایتهای دولتی چشم امید دارند.

حال با توجه به سیاستهای حمایتی مالی دولت مبنی بر کاهش تدریجی حمایتهای مالی و توانمندسازی جنبه‌های تفکر و نهضت تعاون در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، می‌توان از شرکتهای تعاونی به عنوان ابزار سیاست توسعه بهره‌مند شد. بنابراین، تعاون شایسته ترین گرینه برای نقش آفرینی در کاهش تصدیگری دولت خواهد بود. واگذاری فعالیتهای بخش دولتی به تعاونی به مثابه واگذاری فعالیتهای دولت به مردم است. با اجرای این سیاست از یک سو مشارکت داوطلبانه اشخاص دارای نیازهای مشترک که به تنها بی توانایی رفع این نیازها را ندارند تحقق می‌یابد و از سوی دیگر گامی به جلو در جهت عدالت اجتماعی برداشته می‌شود.

جدول ۲. نظرات سازمانها در مورد فعالیتهای واگذاری

نوع فعالیت	درصد موافق	شرح	زمعه و قبضه
حفظ و نگهداری فضای سبز، ایاب و ذهاب کارکنان، خدمات سلف سرویس، تعاونیهای مصرف ادارات	۱۰۰	قابل واگذاری به بخش تعامل	
تمیر و نگهداری اموال و تجهیزات	۷۲/۷		
امور ورزشی و فرهنگی	۸۱/۱	سازمانهای مخالف معتقد به استفاده ترکیبی می باشند.	
بازاریابی محصولات و تجهیزات تولیدی	۲۷/۳	۴۵ درصد فاقد چنین فعالیتی می باشند و به طبع اظهار نظری نکرده اند.	
خرید و فروش محصولات	۱۸/۲	دو سوم سازمانها فاقد چنین فعالیتی می باشند.	
برگزاری کلاسهای آموزش صمن خدمت	۵۰		
شناسایی اولویتهای تحقیقاتی سازمان	۹/۹	دستگاههای مخالف برای این فعالیتها منشأ درونی و ذاتی قائلند.	
اجرای طرحهای تحقیقاتی مرتبط با سازمان	۱۰۰	به علت محدود بودن نیروی انسانی، زمان کافی و بودجه است.	
برگزاری دوره های آموزشی کوتاه مدت	حدود یک سوم	نظر ارگانهای مخالف تخصصی بودن این امور و برگزاری مستقل آنهاست.	
برگزاری کلاسهای آشنایی با فناوری اطلاعات	۹۰		
ارزیابی و توجیه فنی طرحهای تحقیقاتی	۹۰/۱	۹۰/۱ درصد افراد واگذاری به بخش تخصصی را به دلیل تخصصی بودن و جلوگیری از بزرگ نمایی یا کوچک نمایی جایز ندانسته اند.	
مشاوره در طرحهای تحقیقاتی	صفر	کاری بین سازمانی و مشترک با سایر ارگانها در یک نظام باز انجام شود.	
مطالعات زیست محیطی و توسعه پایدار	۵۴/۵	۳۶/۴ درصد افراد مخالف بوده و درصد به علت مرتبط بودن زمینه فعالیت، اظهار نظر نکرده اند.	
نگهداری و خدمات شبکه داخلی	۱۰۰		
اتوماسیون اداری سازمان و پشتیبانی آن	۴۵/۵		
اینترنت و سایت سازمان	۲۷/۳		

مأخذ: یافته های پژوهش

پیشنهادها

۱. با توجه به تمایل تمامی سازمانها و ادارات مورد بررسی نسبت به واگذاری فعالیتهای خدماتی در جهت سیاست کوچک کردن اندازه دولت و افزایش مشارکت مردم به بخش غیردولتی و ترجیح این واگذاری به بخش تعاون، پیشنهاد می‌گردد دستگاههای اجرایی با تصویب قوانین و مقررات لازم این امر را تسهیل نمایند.
۲. با توجه به اینکه فعالیتهای مورد بررسی طیف گسترده‌ای دارند و از ارگانی به ارگان دیگر متفاوتند پیشنهاد می‌شود طرحهای مشابه‌ای در هر ارگان به صورت درونزا برای تحقق اصل ۴۴ قانون اساسی و مستندات مربوط به بخش تعاون در برنامه‌های توسعه اقتصادی کشور (برنامه چهارم) ارائه شود و انجام پذیرد.
۳. با توجه به تخصصی بودن و عدم تمایل ارگانهای دولتی به واگذاری کامل امور آموزشی و پژوهشی به بخش تعاون، پیشنهاد می‌شود که تلاش در جهت واگذاری این قیل امور به صورت کارهای مشترک با تعاون و هر نهاد دولتی در سهمهای خاصی که تعیین و تبیین خواهد شد، به عمل آید.
۴. با توجه به تمایل تمام دستگاههای اجرایی مورد بررسی نسبت به حفظ و بقای بیشتر جنبه‌های حاکمیتی و سیاستگذاری در حوزه انجام کارهای سازمان، پیشنهاد می‌گردد این فعالیتها در هر سازمان با نظر مراجع ذیصلاح و طی تحقیقاتی اینچنینی شناسایی گردند.
۵. دستگاههای اجرایی به منظور تحقق اصل واگذاری فعالیتها به بخش تعاون، پیش از هر اقدامی زمینه‌های لازم برای فرهنگ‌سازی و رشد زمینه‌های فرهنگی این اصل را با ارائه آموزش‌های لازم فراهم آورند.

سپاسگزاری

بدینوسیله از سرکارخانم طاهره اکبری، کارشناس ارشد معاونت پژوهش، برنامه ریزی و آموزش وزارت تعاون که در اصلاح نهایی این مقاله نقش مؤثر داشته اند سپاسگزاری می‌شود.

منابع

۱. آین نامه اجرایی ماده ۸۸ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۱۳۸۰ بر اساس پیشنهاد شماره ۸۱/۵/۱۲ مورخ ۱۰۱/۸۶۴۳۲ سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور (۱۳۸۱)، انتشارات سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور.
۲. ابراهیم زاده، ع. (۱۳۷۳)، مشارکت، تعاون و توسعه روستایی، ماهنامه تعاون، شماره ۴۰، تهران.
۳. امینی، ع. (۱۳۷۴)، تعاونی راهی به جامعه سالم، انتشارات وزارت تعاون، تهران.
۴. برچال، جی. (۱۳۷۹)، تعاون، کار، مردم، معاونت تحقیقات آموزش و ترویج، وزارت تعاون، تهران. برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی (۱۳۸۵)، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، تهران.
۵. جانسون، ت. (۱۳۷۹)، انسان تعاونی در رایف ایزن، مجموعه مقالات شرکت‌های تعاونی امروز، تهران.
۶. جونز، و.ت. (۱۳۵۸)، خداوندان اندیشه سیاسی، مترجم علی امینی، انتشارات امیرکبیر، تهران.
۷. عسکری، ع.، ح. اشرف زاده (۱۳۶۹)، بررسی جایگاه تعاون در بازرگانی خارجی کشور، مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی، چاپ دوم، تهران.
۸. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۵.
۹. قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱۳۸۱)، مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ مجلس شورای اسلامی و ۱۳۸۰/۱۲/۸ شورای نگهبان، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، انتشارات سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، چاپ دوم.
۱۰. کرمی، ف. (۱۳۶۳)، تعاون و تعاونی در اسلام. مجموعه مقالات تعاون و تعاونی در اسلام، سازمان مرکزی تعاون روستایی، تهران.
۱۱. کریگ، جی.جی. (۱۳۷۹)، موفقیت تجاری و روند دموکراتیک، مجموعه مقالات شرکت‌های تعاونی امروز، تهران.
۱۲. لارنیکاری، ی. (۱۳۷۹)، شرکت‌های تعاونی امروز، ترجمه اتحادیه تعاونی‌های سراسری صنایع آلومینیم ایران. تهران.

۱۳. مجموعه قوانین و مقررات بخش تعاون اقتصاد جمهوری اسلامی ایران (با آخرین اصلاحات مصوب مهرماه ۱۳۷۷، ۱۳۸۵)، تهران.
۱۴. مهدوی، م. ح. مجیدی (۱۳۶۳)، آموزش امور تعاون، سازمان مرکزی تعاون روستایی، تهران.
۱۵. نهضت تعاون در کشورهای در حال رشد (۱۳۷۰)، نشریه سازمان مرکزی تعاون کشور، نشریه ۱۰۷ چاپ دوم، تهران.
۱۶. هانت، ای. ک. (۱۳۵۸)، تکامل نهادها و ایدئولوژی‌های اقتصادی، ترجمه سهراب بهداد انتشارات جیبی، تهران.
۱۷. هریسون، پ. (۱۳۶۶)، فردای جهان سوم، مترجم محمود طلوع، سازمان صنایع ملی ایران، تهران.
۱۸. هلد، د. (۱۳۶۹)، مدل‌های جدید دمکراتی، مترجم عباس مخبر، انتشارات روشنگران.
۱۹. وبر، م. (۱۳۶۲)، جامعه‌شناسی، مترجم عبدالحسین نیک گوهر، انتشارات نیکان، تهران.
- 20.Civil Service Reform (1997), The ture impacts of retrenchment. University of Manchester, Oxford foad, UK. Institute for Development Policy and Management.
- 21.THE OPTIMUM SIZE OF GOVERNMENT, (2000), Frontier Policy Brief, Winnipeg, Manitoba, Canada, Frontier Center for Public Policy.